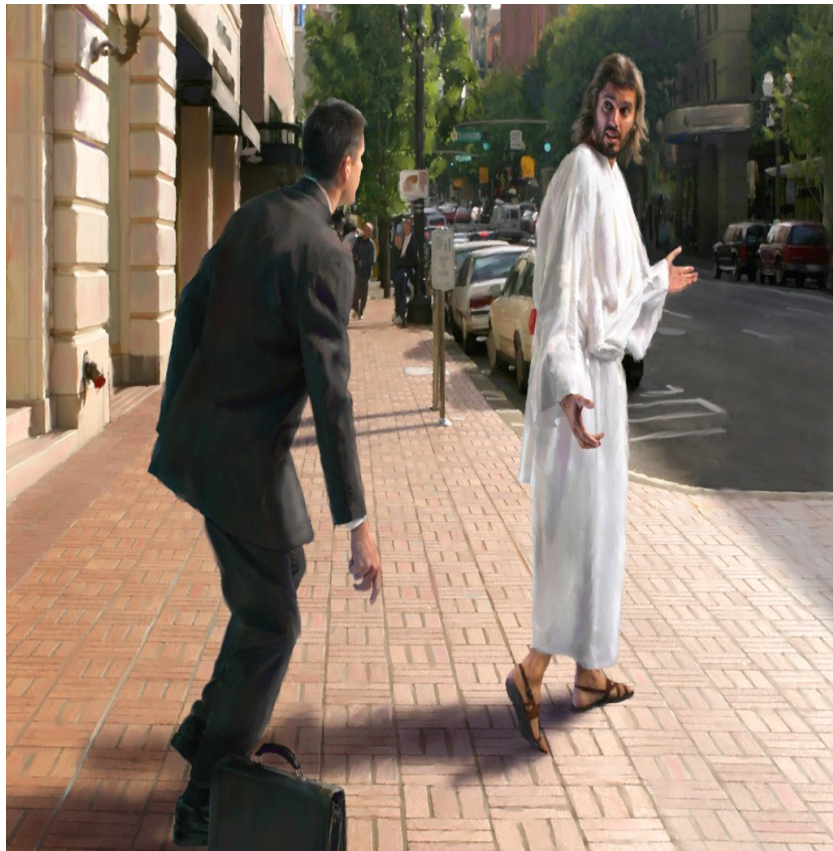

*Messu Toivakan kirkossa 17.6.2012
3. sunnuntai helluntaista
- kutsu Jumalan valtakuntaan
Liturgia & saarna: Panu Partanen
Musiikki: Suvi Sievänen
Suntio: Seppo Soininen
Avustajat: Ansa Helminen &
Espoon rippikoululaiset ja ohjaajat*

***"Seuraa minua!"
- Jeesuksen seuraamisen ehdottomuus
(Lk 9:57-62)***

Luuk. 9:57-62

Kun he tekivät taivalta, muuan mies sanoi Jeesukselle: "Minä seuraan sinua, minne ikinä menetkin." Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolansa ja taivaan linnuilla pesänsä, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi."

Eräälle toiselle Jeesus sanoi: "Seuraa minua!" Tämä vastasi: "Herra, anna minun ensin käydä hautaamassa isäni." Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleiden haudata kuolleensa. Lähde sinä julistamaan Jumalan valtakuntaa."

Vielä eräs toinen sanoi: "Herra, minä seuraan sinua, mutta anna minun ensin käydä hyvästelemässä kotiväkeni." Hänelle Jeesus vastasi: "Joka tarttuu auraan ja katsoo taakse, ei ole sopiva Jumalan valtakuntaan."

Surun murtama mies tulee Jeesuksen luokse. Jeesus sanoo hänelle: "Seuraa minua!" Tämä vastaa: "Herra, anna minun ensiksi käydä hautaamassa isäni." Jeesus jatkaa: "Anna kuolleiden haudata kuolleensa. Lähde sinä julistamaan Jumalan valtakuntaa."

Auts! Kovia sanoja! Ei olisi Jeesus näillä puheilla läpäissyt sielunhoidon peruskurssia! Kohtaaminen ei näet mennyt sielunhoidon käsikirjan mukaan, ei sinne päinkään! Jeesus ei osoittanut mitään empatiaa miehen puolesta. Hän ei anna miehelle tarpeellista suruaikaa. Hän ei anna miehelle lupaa perusoikeutensa: lupaa haudata omaisensa. Sen sijaan että Jeesus olisi lohduttanut surevaa, hän esittää hänelle vaatimuksen: "Seuraa minua!" Kuulostaa kylmältä toiminnalta kenen tahansa suorittamana. Mutta kun kyseessä on Hyvä paimen, nämä sanat tuntuvat vielä pahemmilta. Käsittämätöntä puhetta mieheltä, joka on yhtä kuin rakkaus ja armollisuus. Mihin Jeesus kadotit rakkautesi? Missä osanottosi?

Ei olisi Jeesus pärjännyt sen paremmin kauppakorkean markkinointikurssilla. Innokas seuraaja pyrkii hänen firmaansa, hänen seuraajiensa joukkoon: "Minä seuraan sinua, minne ikinä menetkin." Arvostettava uskollisuutta keneltä tahansa. Jeesus antaa kuitenkin "piutpaut" mokomalle tarjoukselle. Hän ei myy tuotettaan myyntimiehen tapaan: "Hyvä, tervetuloa jengiiimme, näytän sinulle elämän tien", "Lähde kansani, teen sinusta ihmisten kalastajan." Näin hän ei tehnyt, vaan toimi juuri päinvastoin. Rehvakkaan markkinointipuheen sijaan hän piti lannistuspuheen. Hän kertoi omasta ja opetuslastensa arjesta: "Ketuilla on luolansa ja taivaan linnuilla pesänsä, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi." Ei järin houkutteleva kuvaus arjesta. Kukapa tällaiseen kodittomien porukkaan haluaisi liittyä? Porukkaan, jolla on asiat huonommin kuin villieläimillä?

Kolmaskaan keskustelu ei tarjoa edustavaa esimerkkiä Vapahtajan sielunhoitotaidoista. Mies sanoo Jeesukselle: "Herra, minä seuraan sinua, mutta anna minun ensiksi käydä hyvästelemässä kotiväkeni." Jeesus vastaa: "Joka tarttuu auraan ja katsoo taakse, ei ole sopiva taivasten valtakuntaan." Kaveri oli lähdössä Jeesuksen kanssa kuukausien kierrokselle ympäri Galileaa, muttei saanut lupaa hyvästellä perhettään. Ei mene jakeluun Jeesuksen toiminta! On hyvien tapojen mukaista, että käy vähintäänkin ilmoittamassa, minne menee. Näin olemme tottuneet. Tätä normitoimintaa Jeesus ei kuitenkaan hyväksynyt. Jos mies lähtee hyvästelemään perhettään, hän ei ole sopiva taivasten valtakuntaan. Rankasti sanottu. Mies seisoi taatusti hetken "hoo-moilasena" – niin mitäh?

Niinpä. Jeesuksen sanoista on vaikea saada tolkkua. Ne eivät ole loogisia ja jyrkkyydessään paikoin pelottavia. Toisaalta hyvä näin. Niiden ansioista emme voi vangita Jeesusta tiettyyn muottiin. Emme voi ottaa häntä näppeihimme kuin sätkynukke ja käyttää hänen arvovaltaansa lyömäaseena. Hän ei ole vallassamme. Hän tekee sen, minkä on päättänyt jumalallisessa luonnossaan tehdä. Hän tekee sen riippumatta meidän järkeilyistämme. Tähän meidän on suostuttava, mikäli tahdomme seurata häntä ja kuulla hänen sanomaansa. Jeesus pysyköön osaksi arvoituksena. Hän saakoon olla meille Kaikkivaltiaan Jumalan Poika. Todella.

Olisi houkuttelevaa jättää päivän evankeliumi sen kummemmin selittämättä. Jeesuksen sanoista nimitäin katoaa jotakin, jos niitä liikaa järkeilee. Toisaalta meitä ei ole kutsuttu siihen, että jos vastaan tulee hankala teksti, niin heti pudotamme hanskat tiskiini. Aina pitää yrittää ymmärtää. Niin nytkin.

Eniten arveluttaa niiden kolmen miehen kohtalo, jotka tahtoivat seurata Jeesusta. Miten heille kävi? Emme valitettavasti tiedä. Ehkä osa teki niin kuin Jeesus käski, osa ehkä ei. Kenties ensimmäinen liittyi Jeesuksen porukkaan, toinen palasi kotiinsa. Lähtikö kolmas jonkun toisen parannussaarnaajan matkaan?

Näiden pohdintojen rinnalla on vähintään yhtä kiinnostavaa miettiä, miksi Jeesus puhutteli miehiä sillä tavoin. Näkikö hän heidän sydämeensä? Tiesikö hän, mitkä sanat koskettaisivat? Rääätälöikö hän sanansa kunkin elämään sopivaksi?

Jos Jeesus olisi maalannut ensimmäiselle miehelle ruusuisen kuvan opetuslapseudesta, hän olisi todennäköisesti pettynyt ja kääntynyt takaisin. Ehkä isänsä hautaamista suunnitellut mies olisi jäänyt sille tielle, samoin perheväkensä tapaamisesta haaveillut. Jeesus ei toiminut miesten kohdalla pahuuttaan. Hän ei tahtonut tehdä heille ehdoin tahdoin kiusaa. Tämän tiedämme lukuisten raamatunkohtien nojalla. Hän rakasti näitä miehiä ja tahtoi pelastaa heidät ikuisen elämään. Jotta näin olisi tapahtunut, Jeesus tiedosti, mitä se vaatisi. Miesten täytyi tehdä vaikea valinta. Elämän arvojärjestys piti laittaa uusiksi. Jäädäkö kiinni vanhaan elämään vai lähteä seuraamaan Jeesusta? Meneekö Herran seuraaminen yli kaiken, jopa yli muiden tärkeiden velvoitteiden?

Päivän evankeliumi tulee kohti myös meitä. Emme voi laatia ennalta sääntöjä, joilla Jeesus koskettaa sydämiä. Hän on rääätälöinyt meille jokaiselle oman pelastussuunnitelman. Joskus tämän suunnitelman seuraaminen vaatii kiperiä uhrauksia. Hankalia valintoja on elämässä tehtävä.

Tekin, hyvät Espoon rippikoululaiset, olette elämässänne tärkeiden valintojen äärellä. Teiltä kysytään halukkuutta seurata Jeesusta. Menevätkö muut asiat edelle vai onko Herran seuraaminen ykkösjuttu? Uskallatteko tehdä tärkeitä hengellisiä valintoja vaikka ne olisivat vaikeita? Mitkään hyvät asiat eivät tule helpolla. Uskon vakaasti, että pohditte näitä uskonkysymyksiä ennen kuin vastaatte konfirmaatiokysymykseen: ”Tahdotteko Jumalan armon avulla osoittaa kristillisen uskon elämässänne?”

Toivon, että voitte silloin vilpittömästi sanoa Jeesukselle: ”Tahdon!”

Kaikkien kastettujen tehtävä on seurata Jeesusta. Kuulemme Jumalan sanaa, elämme rukouksessa ja seurakuntayhteydessä sekä lähimmäisen rakkaudessa. Näillä eväillä moninkertaistamme sen mahdollisuuden, että Jumalan hyvä tahto toteutuu elämässämme. Oikealla sydämen asenteella pötkii pitkälle. Lapsen usko, joka ei saivartele turhaan, kantaa ihmeellisesti. Kun meillä on nämä Jeesuksen opetuslapsen ominaisuudet sydämessämme, voimme matkata rauhallisesti kohti taivasta. Siellä Jeesus sanoo meille: ”Sinä olet sopiva taivasten valtakuntaan. Käy peremmälle! Tule Herrasi ilojuhlaan!”